

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 2091/03 עבדי נ' רמת אביבים בע"מ
ת"א 2379/03 הרשקוביץ נ' רמת אביבים בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1

בפני כב' השופטת רות רונן

התובעים: קבוצת התובעים ע"י התובע הייצוגי אדי הרשקוביץ
ע"י ב"כ עוה"ד אבירם וסבו

נגד

הנתבעת: רמת אביבים בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד בלייברג, צרפתי וגילביץ'

2

החלטה

3

4

5

1. בקשה לאישור הסכם פשרה.

6

7

העובדות הרלוונטיות פורטו בהחלטתי מיום 31.10.13, ולמען שלמות התמונה אחזור רק על עיקרי הדברים.

8

9

10

2. עניינן של בקשות האישור היה בטענתם של התובעים (מר הרשקוביץ ומר עבדי) לפיה התמורה שהוצעה לבעלי-המניות מהציבור בחברה הנתבעת (להלן: "נאות אביב") בהצעת הרכש מטעם הנתבעת 2 (להלן: "רמת אביבים"), היתה פחותה משוויין ההוגן של המניות.

11

12

13

14

במסגרת הדיון שהתקיים בבקשה לאישור התביעה כתביעה ייצוגית בפני כב' השופטת (בדימ') משל-שוחם, הוגשו מטעם הצדדים שתי חוות-דעת: האחת, חוות דעתו של רו"ח בועז יפעת מטעם מר הרשקוביץ, לפיה התמורה שהוצעה בהצעת הרכש נפלה מהשווי ההוגן של המניות אשר הוערך על-ידיו בסכום של 246 ₪ למניה; והשנייה מטעמו של פרופ' אמיר ברנע, מטעם רמת-אביבים, לפיה השווי בהצעת הרכש היה הוגן, שכן הוא שווה ל"שווי התחליפי" המאפשר לניצע לרכוש מניות בחברה.

15

16

17

18

19

20

21

ההחלטות הקודמות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 2091/03 עבדי נ' רמת אביבים בע"מ
ת"א 2379/03 הרשקוביץ נ' רמת אביבים בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

3. בהחלטתה מיום 15.8.2005 קבעה כב' השופטת משל-שוהם כי אין להתבסס על שווי השוק של המניות כמדד עיקרי לשווי ההוגן, וכי יש להעריך את השווי ההוגן של המניות בראש ובראשונה על פי השווי הנכסי של החברה (כלומר על פי שווי כלל נכסיה בניכוי כלל התחייבויותיה). בעקבות החלטה זו החליט בית-המשפט המחוזי ביום 27.6.2007 כי מתקיימים התנאים להכרה בתביעה כבתביעה ייצוגית שכן השווי הנכסי של החברה עלה על שוויה לפי הצעת הרכש.

4. על החלטתו זו של בית-המשפט המחוזי הוגשה בקשת רשות ערעור, שנדונה במאוחד עם ערעורים אחרים בבית המשפט העליון במסגרת רע"א 779/06, ע"א 5701/07 ורע"א 7820/07 (קיטאל ואח' נ. ממון ואח', מיום 28.8.2012, להלן: "פס"ד קיטאל").

בית-המשפט העליון (כב' השופט דנציגר) אישר את מסקנתו של בית-המשפט המחוזי, וקבע כי קיימת לתובעים עילת תביעה לכאורית במסגרת סעיף 338 לחוק החברות. בית-המשפט העליון החזיר את הדיון בתביעה לבית-המשפט המחוזי, כדי "שיקבע, על פי שיקול-דעתו, את המשך סדרי הדיון בתובענה, לאחר שישמע את עמדות הצדדים".

הסכם הפשרה

5. לאחר שהדיון הוחזר כאמור לבית-המשפט המחוזי (ונקבע בפניי לאור פרישתה של כב' השופטת משל-שוהם), הודיעו הצדדים לבית-המשפט ביום 26.6.2013 כי הם הגיעו להסכם פשרה, והם ביקשו שבית-המשפט יאשר אותו. הסכם הפשרה קבע כי הקבוצה שתיהנה ממנו תכלול את כל מי שהיה בעל מניות 5 של 5 ע.נ בחברה (אלה בעלי-מניות המיעוט שמניותיהם נרכשו מהם במסגרת הצעת הרכש), אשר מניותיו נרכשו ממנו בהתאם להצעת הרכש מיום 28.8.2004. הוסכם כי החברה תעביר לחברי הקבוצה סכום כולל של 3,350,000 ₪ (בתוספת מע"מ כדין בגין רכיב שכר-הטרחה והגמול) לחשבון נאמנות על שם התובעים ובא-כוחם, וכי הנאמנים יאתרו את חברי הקבוצה וישלמו להם "פרו-רטה" את חלקם היחסי בסכום זה. מסכום הפשרה ינוכה הסכום – ככל שיהיה כזה, של בעלי-מניות שיחליטו לפרוש מהסכם הפשרה. כן ינוכו מהסכום מיסים המתחייבים על-פי דין, ושכר-טרחת באי-כוח התובע וגמול לתובע הייצוגי.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 2091/03 עבדי נ' רמת אביבים בע"מ
ת"א 2379/03 הרשקוביץ נ' רמת אביבים בע"מ ואח'

תיק חיזוני:

6. מאחר שהצדדים לא ציינו בבקשתם לאישור הסכם הפשרה את השיעור של סכום הפשרה יחסית לסכום התביעה בתוספת הפרשי הצמדה וריבית, ולאור בקשת בית-המשפט בישיבת יום 28.10.13 בהקשר זה, הגישו ב"כ התובעים הודעה לבית המשפט לפיה סכום הפשרה משקף שיעור של 66% מסכום התביעה בתוספת ריבית והפרשי הצמדה (וללא הפחתת שכר טרחה וגמול).

7. ב"כ היועץ המשפטי לממשלה הביע את עמדתו ביחס להסכם הפשרה, ובהחלטה מיום 31.10.13 התקבלה עמדתו, ונקבע כי בטרם אישור ההסכם, יש מקום למנות בודק. במסגרת ההחלטה מיום 31.10.13 מונה כבודק המומחה רו"ח אילן ארליך. הבודק ערך חוות-דעת וקבע כי השווי הניכסי הנקי של החברה נכון לחודש אוגוסט 2003 עמד על סכום של 91.7 מיליון ₪, ולפי חישוב זה שווי מנייה אחת (5 ₪ ע"ג) מוערך בכ-260 ₪. יוער כי השווי בהתאם לחווה"ד שהוגשה מטעם מר הרשקוביץ עמד, כפי שצוין לעיל, על כ-246 ₪ למנייה. כלומר, הבודק אישר למעשה בחוות-דעתו את הערכת השווי מטעם התובעים הייצוגיים.

עמדת היועץ המשפטי לממשלה ביחס להסכם הפשרה לאחר הגשת חוות דעת הבודק

8. ב"כ היועץ המשפטי לממשלה הביע את עמדתו ביחס להסכם הפשרה לאחר שהוגשה חוות-דעתו של הבודק, במסמך שהוגש לבית-המשפט ביום 7.7.2014. במסמך זה חזר ב"כ היועץ המשפטי וציין כי יש ליישם את מנגנוני היידוע והחלוקה שאומצו על ידי בית-המשפט במסגרת ת"צ 4425-01-10 חפץ ואח' נ' מקסאל השקעות בע"מ (1.8.2013). ב"כ התובעים ציין בישיבת יום 28.10.13 כי הצדדים מקבלים על עצמם את המנגנונים הללו, וכי הסכם הפשרה יתוקן בהתאם להם.

באשר לחוות-דעתו של הבודק, ציין ב"כ היועץ המשפטי לממשלה כי בפני בית המשפט מצויים כל הנתונים – השווי ההוגן של המנייה עומד על סכום של 246 ₪ עד 260 ₪ למנייה; התשלום ששולם במסגרת הצעת הרכש עומד של 120 ₪ למנייה; וסכום הפשרה הוא 135.2 ש"ח למנייה. לאחר הפחתת שכה"ט והגמול והוספת הפרשי הצמדה וריבית, הסכום עומד על 50% מהשווי ההוגן. כפי שצוין לעיל, סכום הפשרה ללא הפחתת שכר הטרחה והגמול עומד – בהתאם להבהרת המבקש – על שיעור של 66% מסכום התביעה בהתאם להערכת השווי מטעם מר הרשקוביץ.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 2091/03 עבדי נ' רמת אביבים בע"מ
ת"א 2379/03 הרשקוביץ נ' רמת אביבים בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28

עמדת הנתבעת לאחר הגשת חוות דעת הבודק

9. ביום 31.7.14 הגישה הנתבעת את עמדתה ביחס לחוות-דעת המומחה. הנתבעת ציינה כי ישנן מספר טענות שהיא מבקשת להעלות ביחס לחוות-הדעת. מדובר בנושאים שלגביהם הנתבעת טוענת כי הבודק התייחס באופן שגוי או חסר, ויש בהם כדי להפחית את השווי הנכסי של החברה (שהוא השווי שצריך לשמש בסיס להערכת השווי על-פי פסק-דינו של בית-ה משפט העליון).

מדובר בהתייחסות הבודק להשקעות (שנעשתה על פי שווי מאזני ולא על פי שווי למימוש); התייחסות הבודק ללקוחות (כשהבודק לא לקח בחשבון הפחתה לחובות מסופקים והוצאות הנדרשות לגביית החובות); התייחסות להפרשה לאחריות בגין תביעות ותביעות עתידיות (כשעל-פי הטענה החברה כחברה קבלנית חשופה לתביעות במשך שנים רבות); התייחסות למלאי הדירות (כשעל-פי הטענה הבודק התייחס לשווי גבוה בהרבה מהשמאות הבלתי-תלויה שיש בידי הנתבעת); התייחסות הבודק לקרקע בשלבי פיתוח (כשלפי הטענה יש להפחית שווי במימוש מהיר); התייחסות הבודק להשכרה ואחזקת הבניין (כשלפי הטענה ריבית ההיוון שנלקחה על ידי הבודק היא שגויה), והוצאות ושווי במימוש מהיר (כשעל-פי הטענה יש לקחת בחשבון הוצאות מימוש והפחתה בגין מימוש מהיר של הנכסים).

10. עוד נטען כי הבודק לא התייחס לסוגיית פרמיית השליטה. הנתבעת טענה כי יש לקחת בחשבון את הערך המיוחד שיש לייחס למניות השליטה שאותו אין לייחס למניות המיעוט. מעבר לכך הוסיפה הנתבעת כי בחברה דנו היו שני סוגי מניות, בנות 5 ₪ ע.נ. ובנות 1 ₪ ע.נ., כאשר זכות הצבעה הצמודה לכל אחד מהסוגים היא זכות הצבעה אחת. הבודק לא התייחס לכך, ולעובדה כי מניות המיעוט היו נחותות בזכויות הצמודות להן ולכן גם בערכן.

הנתבעת טענה כי יש להפחית משווי החברה כפי שקבע אותו הבודק בגין כל האמור לעיל, כך שהשווי עומד על 49,748,000 ₪, ולכן התמורה שבעלי המניות צפויים לקבל בהתאם להסכם הפשרה, משקפת שווי של 144% משווייה האמתי של החברה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 2091/03 עבדי נ' רמת אביבים בע"מ
ת"א 2379/03 הרשקוביץ נ' רמת אביבים בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

11. עוד טענה הנתבעת כי המחיר למנייה על פי הצעת הרכש יחד עם הצעת הפשרה משקף שווי חברה המהווה כ-78.32% משווי החברה שנקבע על ידי הבודק, וכ-82.74% משווי החברה כפי שנטען בכתב התביעה.
- לאור החלטת בית המשפט מיום 2.8.14, הגישה הנתבעת הבהרה ביחס לשוני בין הנתונים שהובאו לעיל לבין נייר העמדה מטעמו של היועץ המשפטי לממשלה. הנתבעת ציינה כי בהצעת הרכש שולם לניצעים סכום של 120 ₪ למנייה, כלומר – על-פי כתב התביעה היתה הצעת הרכש נמוכה ב-126 ₪ מהשווי ההוגן של המניות. הנתבעת טענה כי במסגרת הסכם הפשרה סוכם על תשלום סכום של 82.87 ₪ למנייה, כלומר תוספת של 65.77% מהסכום שנתבע (126 ₪).
- אם הסכם הפשרה יאושר, כל אחד מחברי הקבוצה יקבל סכום כולל של 202 ₪ למנייה (לפני תשלום שכ"ט וגמול). סכום זה מהווה 82.46% משווי המנייה בתביעה.
- דיון**
12. כדי לבחון את הסכם הפשרה, יש לבחון קודם כל את השאלה האם ההסכם משקף באופן מדויק את הסיכונים והסיכויים של הצדדים. לצורך כך, יש לבחון מה היה עשוי להיות מצבה של הקבוצה לו היה הדיון בתביעה נמשך, ולהשוות מצב זה למצבה של הקבוצה בהתאם להסכם הפשרה.
13. לו היה הדיון בתביעה נמשך, היתה הקבוצה עשויה – במקרה המיטבי, לקבל לידיה את מלוא הסכום שהוערך על ידי התובעים כשווי המניות שבידי הקבוצה, קרי סכום נוסף של 126 ₪ למנייה. יחד עם זאת, הקבוצה ניצבה בפני סיכון שבית המשפט היה מקבל את טענות הנתבעת כולן או חלקן. יוער כי במקרה דנן אושרה התביעה כתביעה ייצוגית. מובן כי יש בכך כדי להגביר את הסיכוי כי התביעה הייצוגית היתה מתקבלת לגופה. יחד עם זאת, במקרה דנן אין די בכך, שכן בית-המשפט המחוזי שאליו הוחזר הדיון היה אמור לבחון את השווי ההוגן של המניות, בהתאם להנחיותיו של בית-המשפט העליון לגבי שיטת הבדיקה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 2091/03 עבדי נ' רמת אביבים בע"מ
ת"א 2379/03 הרשקוביץ נ' רמת אביבים בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

14. לו היה מתקיים דיון לגופו של ענין, היה אם כן מקום לבחון את שאלת השווי ההוגן של החברה, ואת שוויין ההוגן של המניות שהוחזקו על ידי חברי הקבוצה – מניות של 5 ע.נ. בית-המשפט היה צריך לבחון בהקשר זה את חוות-הדעת שהוגשו מטעם הצדדים, אך בעיקר את חוות-הדעת של המומחה מטעם בית-המשפט – הבודק שמונה במסגרת הבקשה לאישור הסכם הפשרה.
15. הסיכונים שהיו ניצבים בפני חברי הקבוצה בהקשר זה, מגולמים בעיקרם בטענות שהועלו על-ידי הנתבעת במסגרת המסמך שהיא הגישה מטעמה, לגבי הטענות אותן היא היתה מעלה לו היה מתקיים דיון לגופו של ענין בהתייחס לחוות דעתו של הבודק. מדובר – כפי שפורט לעיל – בטענות משני סוגים: הסוג הראשון מתייחס לכשלים בחוות דעת הבודק לגבי שווי החברה, והסוג השני מתייחס לכשלים נטענים בחוות הדעת לגבי השווי היחסי של מניותיהם של חברי הקבוצה, מניות שהן מניות מיעוט. מדובר בטענות ביחס לפרמית השליטה, ובטענה המתייחסת לכך שבחברה קיימות מניות משני סוגים, ולשווי הנמוך יותר יחסית של מניות חברי הקבוצה לעומת המניות של 1 ע.נ. (שצמודות להן זכויות הצבעה זהות).
16. באשר לטענה לגבי פרמיית השליטה, הרי בהחלטה שניתנה על ידי במסגרת ת"צ 20457-03-11 ו 11-04-27481 ספרא נ' מאגרי בנייה ואח' (9.6.14), צוין כי בפסה"ד קיטאל (שהתייחס כאמור בין היתר לערעור על ההחלטה נושא ההליך דנן) קבע בית-המשפט העליון כי **"מבלי לקבוע מסמרות, אציין כי נראה שהעמדה המקובלת בקרב המלומדים האמריקאים הינה שככלל אין לבצע ניכיון בגין מניות המיעוט. נטען כי הערכת שווי החברה על-פי שוויה הפנימי וכ'עסק חי' מחייבת הערכה כישות אחת, תוך קביעת שווי מניותיה כנגזרת של שווי החברה באופן יחסי למספר המניות, ללא חשיבות להיותן מניות רוב או מיעוט"**.
- אף שלא מדובר – כאמור – בהחלטה הקובעת מסמרות, הרי לאור האמור בפסק-הדין קיטאל הנ"ל כמו גם בהחלטת הנ"ל בענין ספרא, הסיכוי כי הטענה ביחס לפרמיית השליטה היתה מתקבלת, אינו גבוה. מדובר- לגישת הנתבעת בטענה שלו היתה מתקבלת, היה בה כדי להפחית משווי ההערכה של הבודק בשיעור ממוצע של 20%. אולם, כאמור, אין

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 2091/03 עבדי נ' רמת אביבים בע"מ
ת"א 2379/03 הרשקוביץ נ' רמת אביבים בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 מדובר בטענה בעלת סיכויים גבוהים, ולכן אין מקום להביא בחשבון את מלוא הסכום
2 האמור, אלא הפחתה בשיעור נמוך הרבה יותר.
3
- 4 17. כאמור, מעבר לטענה זו, העלתה הנתבעת גם טענה המתייחסת לכך שבחברה דנן היו שני
5 סוגי מניות.
6 יצוין בהקשר זה כי בישיבת יום 9.7.14, התייחס ב"כ התובעים – התובעים, עו"ד אבירם,
7 לנושא שוויין של המניות של 5 ₪ ע.ג. הוא ציין כי אף שאין פרמיית שליטה ביחס להצעות
8 רכש, הרי במקרה דנן מדובר בשני סוגי מניות ולכן הסכימו התובעים לפשרה שהוצעה.
9
- 10 18. מבלי לחוות דעה ביחס לשאלת שוויין של מניות המיעוט בחברה בה ישנם שני סוגי מניות,
11 אני סבורה כי יתכן טענת הנתבעת בהקשר זה היא טענה שהיתה עלולה להציב סיכון מסוים
12 בפני קבוצת התובעים. יחד עם זאת, לו טענה זו היתה מתקבלת, היה בה – כך עולה מעמדת
13 הנתבעת - כדי להפחית את שווי המניות לעומת השווי בחוות דעתו של הבודק בשיעור של
14 10%. אין מקום להביא בחשבון את ההפחתה הזו במלואה, לאור האפשרות כי היא היתה
15 נדחית.
16
- 17 19. מעבר לטענות אלה, העלתה הנתבעת כאמור גם טענות נוספות ביחס לחוות-דעתו של
18 הבודק. גם טענות אלה היו צריכות להיבחן לגופן, לולא היו הצדדים מגיעים להסכמה. יתכן
19 כי היה מקום לאפשר חקירה נגדית של הבודק על חוות-דעתו, באופן שהיה מאפשר לבית-
20 המשפט להכריע בטענות הללו.
21
- 22 כך או כך, אף שלא כל הטענות לגבי חוות-דעתו של הבודק הן כבדות משקל, מדובר בטענות
23 שאף הן היו מציבות סיכון כלשהו בפני חברי הקבוצה.
24
- 25 20. שאלה נוספת שיש לבחון אותה היא האם לצורך בחינת סכום הפשרה, יש להביא בחשבון
26 את סכום הפשרה לפני ניכוי שכר הטרחה והגמול לתובעים הייצוגיים ולבאי כוחם. אני
27 סבורה כי יש לבחון את סכום הפשרה ללא ניכוי שכר הטרחה והגמול. זאת משום שלגישתי,
28 ככלל משולמים שכר הטרחה והגמול מתוך הסכום הכולל שהקבוצה זכאית לו.
29

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 2091/03 עבדי נ' רמת אביבים בע"מ
ת"א 2379/03 הרשקוביץ נ' רמת אביבים בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 ענין זה נקבע על ידי במסגרת החלטה בת.א. 2091/09 פירט נ' אקסלנס (29.12.2013). באותו
2 ענין נקבע בין היתר כי :
- 3 "אכן, בתביעות 'רגילות', מתווספים סכומי שכר הטרחה לסעד שנשפק לזכות
4 התובע הזוכה, ולא מופחתים ממנו. אולם, כפי שהובהר לעיל, המטרה של הוצאות
5 הנפסקות במסגרת תביעה 'רגילה' היא שונה מזו של שכר-הטרחה והגמול
6 הנפסקים במסגרת תביעה ייצוגית. בעוד מטרת פסיקת ההוצאות בתביעה רגילה
7 היא לכל היותר השבה של הסכומים הריאליים שהוצאו על ידי הצד הזוכה
8 במסגרת ההליך (תוך השבת המצב של קדמותו, כפי שהיה אלמלא היה מגיש את
9 התביעה), המטרה של שכר-טרחה וגמול בתביעה ייצוגית היא מתן תמריץ
10 להגשת תביעות ייצוגיות, והסכומים שונים בהתאם.
11 לכן, מאחר שהגמול ושכר הטרחה נועדים להמריץ את התובע המייצג ובא כוחו
12 לפעול ב'שירות' הקבוצה, העובדה כי הקבוצה היא זו שנושאת בפועל בסכומים
13 הללו, היא סבירה. מדובר בתשלום שהוא מעין 'שכר ראוי' לתובע המייצג ולבא-
14 כוחו, המשולם על-ידי חברי הקבוצה, שעבורם פעלו התובע המייצג ובא-כוחו.
15 כאשר ה'שירות' הזה עלה יפה, העובדה כי השכר משולם ככלל מתוך הסכום
16 הכולל שהקבוצה זכאית לו, היא כאמור סבירה ולגיטימית".
- 17
- 18 21. כאמור, אין למעשה מחלוקת בין הצדדים כי סכום הפשרה משקף סכום של 66% מהסכום
19 שחברי הקבוצה היו יכולים לקבל לו היתה התביעה מתקבלת במלואה.
20
- 21 לאור כל האמור לעיל, אני סבורה כי אין מקום לאשר את הסכם הפשרה בסכום שהוצע בו,
22 שכן הערכת הסיכון של חברי הקבוצה בשיעור של כ-66% מסכום התביעה, היא הערכה
23 נמוכה מדי.
- 24
- 25 22. אכן, הסכם הפשרה חסך מחברי הקבוצה הן את הסיכונים שטענות הנתבעת ביחס לשווי
26 ההוגן של החברה היו מתקבלות – כולן או חלקן. כפי שפירטתי לעיל, לא כל הטענות
27 שהועלו על ידי הנתבעת הן טענות כבדות משקל. אכן, יש להביא בחשבון כי חלק מהטענות
28 היה מתקבל, אולם אין מקום להניח כי הסכום שהיה נקבע כשווי הוגן היה מהווה 66%
29 מהסכום כפי שהוערך על ידי הבודק (וזהו סכום הפשרה המוצע). זאת משום שבמקרים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 2091/03 עבדי נ' רמת אביבים בע"מ
ת"א 2379/03 הרשקוביץ נ' רמת אביבים בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 רבים בית- המשפט נוטה לאמץ את חוות-הדעת של מומחה שמונה מטעמו, כאשר מדובר
2 במומחה אובייקטיבי ונטול פניות. הנושא של הערכת שווי הוא ממילא נושא סבוך ומורכב,
3 וישנם טעמים כבדי משקל לכן לדבוק בחוות-דעתו של מומחה כזה, מה עוד שבמקרה דן
4 חוות-דעתו עולה בקנה אחד עם חוות-הדעת שהוגשה מלכתחילה על-ידי המומחה מטעם
5 התובע.
6
7 שיקול נוסף שיש להביאו בחשבון, הוא העובדה כי תשלום על ידי הנתבעת במסגרת הסכם
8 פשרה מקדים את המועד בו חברי הקבוצה יזכו לקבל את סכום הפשרה, ומקל באופן ברור
9 את הליך הגבייה של סכום הפשרה. כך, אלמלא היתה מושגת פשרה בין הצדדים, היה על
10 בית-המשפט להוסיף ולנהל את התביעה לגופה, עד למתן פסק-דין בה, פסק-דין שעליו היה
11 מוגש אולי ערעור. תהליך כזה אורך כמובן פרק זמן לא מבוטל – שבמסגרת הפשרה נחסך
12 מקבוצת התובעים.
13
14 23. לעניינים אלה ישנה כמובן משמעות מבחינת חברי הקבוצה, שיזכו לקבל סכום – שהוא אולי
15 נמוך יותר – אולם, במועד מוקדם יותר ובאופן מסודר וודאי. אולם, גם לאחר שהבאתי את
16 כל האמור לעיל בחשבון, ולאור השלב בו מצויה התביעה, ולאור חוות דעתו של הבודק, אני
17 סבורה כי סכום הפשרה הוא נמוך מדי ואין לאשרו.
18
19 לו היה סכום הפשרה המוצע עומד על כ-75%-70% מהסכום שאותו העריך הבודק, נראה כי
20 ניתן היה לאשר את ההסכם.
21
22 24. הצדדים יודיעו את עמדתם לאור ההחלטה האמורה עד יום 18.9.14.
23 ככל שתהיה הסכמה לתיקון הסכם הפשרה, יוגש הסכם פשרה מתוקן (כאשר התיקון יכלול
24 גם את השינויים הנוספים שזכרו בעמדת ב"כ היועה"מ).
25 **התיק יועבר לתז"פ ביום 18.9.14.**
26 **במועד זה ייקבע על-פי הצורך המשך הדיון בתביעה.**
27
28 ניתנה היום, י"ח אב תשע"ד, 14 אוגוסט 2014, בהעדר הצדדים.
29

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 2091/03 עבדי נ' רמת אביבים בע"מ
ת"א 2379/03 הרשקוביץ נ' רמת אביבים בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

רות רון, שופטת